

Eleki Krónika – 2003. január

Közmeghallgatás és év végi ülés

Az idén 2002. december 30-án tartotta az eleki önkormányzat a szokásos közmeghallgatást, de az év végi ülését is. Elsőként Pluhár László polgármester köszöntötte a jelenlévőket, külön kiemelve azt, hogy az idén nagyobb a lakossági érdeklődés, mint tavaly.

A közmeghallgatáson a következő problémákat vetették fel: A Lökösházi úti új buszváró környéke miért sáros? Jó lenne, ha Eleken lenne egy negyedik orvos is. Miért csak későn lehetett olvasni a helyi képűtségben a közmeghallgatás pontos idejét, mert ha nem így lett volna, akkor bizonyára többen jöttek volna el. Az úgynevezett szeszmentes büfében miért árulnak mégis alkoholt? Igény fogalmazódott meg ismételten az úgynevezett "cigány óvoda" iránt. A szennyvízhálózati munkákat nem mindig szakszerűen végezték el. Van olyan eset is, amikor pl. valakinek a levélben elküldött beadványára nem érkezik hivatalos válasz a városházáról.

A kérdésekre adott válaszokat így tudnánk összefoglalni: A csatornázási munkálatok a továbbiakban is folytatódnak, és mindig törekednek a szakszerűsége. Jövőre rendezik az új buszváró sáros környezetét. Az eleki önkormányzatok mindig megtettek mindent abból a célból, hogy legyen egy negyedik orvos is, de sajnos eddig még senki sem töltötte be ezt a helyet. Az is sajnálatos, hogy a háziorvosi beosztás nem jelent nagy perspektívát pl. a fiatal orvosok számára. Az eddigi információk szerint még nem sikerült kideríteni, hogy miért nem került be hamarabb a képűtségbe közmeghallgatás "reklámja". A városházán a későbbiekben jobban odafigyelnek pl. a kérelmeket, panaszokat tartalmazó magánlevelekre is. Az önkormányzat ellenőrizni fogja, hogy jogos-e a panasz a szeszmentes büfével kapcsolatban. A jelenlegi gyermeklétszámnak megfelelnek a meglévő óvodák, de a felvetés miatt össze lehet hívni az érintetteket egy nyilvános fórumra is, ami után megnyugodhatnak a kedélyek.

A közmeghallgatás végén a polgármester megköszönte a részvételt, és megfogalmazta azon igényét, hogy a jövőben egy évben többször is tartsanak közmeghallgatást.

Ezek után következett az önkormányzati ülés, amikor is Elek város polgármestere beszámolt arról, hogy mik történtek a két ülés között, vagyis arról, hogy egy bajor cég saját pénzén elkészítené egy szelektív hulladék-feldolgozó tervét. A kisebbségi napon mindenki emléklapot kapott. Továbbra is szó van a közlekedési csomópont felújításáról. Eleki önkormányzati delegáció járt a Külügyminisztériumban, ahol megfogalmazták azon irányú kérésüket, hogy legyen lehetőség Elek és Ottlaka között állandó határátlépésre.

Utána Elek város 2003. évi költségvetési koncepciója volt a téma. Ebben az időszakban tovább folytatódik a kerékpárút építése, felújítják a gócpontot, illetve a piacot is. Tovább folytatódik önerőből az útépítés pl. a Bolyai, Dugovics utcákban és a Temető soron is.

A koncepció után a képviselők rendeleteket alkottak az átmeneti gazdálkodásról, a helyi adókról és a szociális ellátásról. Most is szó volt arról, hogy át kell nézni az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatát, de még hat hónapon belül.

Az egyebek között pedig a következő témák szerepeltek: az EVI KFT gazdálkodása, városi intézményvezetők vezetői pótlékai, családsegítő, telekértékesítés. Végül most is a

“szokásos” zárt ülés. Legvégül pedig az eleki polgármester kívánt mindenkinek boldog új évet.

Rapajkó Tibor

Érdekes emberek...

A Krónika szerkesztőinek régen elhatározott célja, hogy bemutassa Elek Város érdekes embereit, akik sorsa nem éppen a szokványos keretek között folyt. Valahogy olyan sorshelyzetbe kerültek, ami egyedi, másnál nem ismétlődött, nem ismétlődhetett meg. Ha önök tudnak ilyen emberről, szívesen vesszük jelzésüket.

Sokat gondolkodtam azon, hogyan is vezessem be Önöket Schneider László életútjába, hiszen vannak akik Lacinak, Laci bácsinak, Schneider úrnak szólítják. Úgy gondolom ez nem jelent semmit, a megszólítás a kiváló mesternek szól, aki a fából, bútortalpból varázsol gyönyörű bútorokat, s ha kell méhkaptárt is.

Schneider László 1942. június 27-én, Eleken született. Szülei tősgyökeres elekiek voltak. A Németországban elkészített családfa szerint ősei 1711-től mutathatóak ki. Apai vonalon az ősei iparosok voltak, anyai ágon mezőgazdasággal foglalkoztak. Édesapja kerékgyártó bognár volt. A II. világháború előtt önállóan iparosként dolgozott, majd a háború borzalmaiból hazatérve jótételési munkára sorolták - 2 évre Krivoj-Rogba vitték. Hazatérte után különböző munkahelyeken dolgozott.

“Laci” az általános iskolát Eleken végezte, majd 1956 őszén kezdte meg tanulmányait a Békéscsabai Rózsa Ferenc Gimnáziumban. Osztályfőnöke Radványi György lett. A forradalmi események miatt a tanítás szünetelt, csak 1957 februárjában indult újra a tanítás. Mint sok tizenévest, az iskolapad helyett inkább a szabad élet érdekelte - tanulmányait májusban befejezte - de csak az iskolában. Az élet iskolája tovább tanította, édesapja méhészként magával vitte a vándorlásra. Ebben az időben megindult egy olyan folyamat, amelyben a parasztok kezdtek beruházni, kezdték felújítani eszközeiket. Édesapjának nagyon sok munkája volt, így maga mellé vette tanulónak. Gyomaendrődön egy mesternél készült fel a szakmunkásvizsgára, amit 1960-ban sikeresen letett. A bizonyítvány megszerzése után az eleki KTSz-ben helyezkedett el az asztalosműhelyben. Mesterei: Niedermayer Károly, Post Sebestyén, Smudla János, Hoffmann Antal, Niedermayer Ferenc voltak. A KTSz elnöke Zielbauer György volt.

Az indíttatás tehát tökéletesen sikerült. Az eleki színjátszók köre abban az időben élte fénykorát, díszletek kellettek. Megvolt a feladat.

1960 őszén egyik napról a másikra elhatározta, hogy Budapestre megy. Egy bőrönddel és egy fél tábla szalonnával kezdett új életet Budapesten. A 25-ös Építőipari Vállalatnál helyezkedett el az asztalosüzemben. Itt készítették a díszleteket a Germinál c. filmhez. 1962-ben a tv külsős munkatársat keresett faipari képesítéssel, és fantáziával megáldott ember személyében. Tetszett a munka, ahogy a keze alatt formálódtak a díszletek, sikerült a rendezőkkel tökéletes harmóniában dolgozni. A vége az lett, hogy 1964-től a tv-nél főállású díszletgyártó asztalos lett.

Közben sokminden történt; megnősült, megszületett 2 gyermeke, Laci és Kati.

Csodálatos éveket töltött a tv-nél, mely alkalmas volt arra, hogy szakmai fejlődésén túl más szemmel lássa a világot, az embereket.

Dolgozott külső forgatásokon, stúdióbeli vetélkedőkön - Ki mit tud?-on, Stewardess vetélkedőkön, Tizen Túliak Társasága, mesék feldolgozásában. A keze munkáját

láthattuk a Nemzetközi Szilveszter díszleteiben. Személyesen találkozott Gina Lollobrigidával, a Négy páncélos és a kutya szereplőivel, és sorolhatnám.

Talán a legemlékezetesebb az esti mese Maci díszleteinek elkészítése. Sok-sok gyermek, ma már felnőtt emlékszik vissza nagyon nagy szeretettel a kis televízióra, a mosdóra, a kiságyra, a fotelra és a háttérre.

Aztán egyszer vége lett a csodálatos világnak - valahol bent megszólalt valami. 1975. július 14-én visszajött Elekre. Családostul itthon akart élni. A KTSz-nél helyezkedett el, majd a Gyulai Fa- és Fémipari Szövetkezetenél dolgozott. Élete nagy élménye volt a moszkvai KGST palota építkezésénél eltöltött másfél hónap, ahol a belső építési munkálatokat végezték. 1992-től a GAMESZ, majd az általános iskola alkalmazásában állt.

Kimagasló munkájának tekintette a millecentenáriumi évben elkészített, a Történeti Múzeumban elhelyezett több alkotását (a képen látható filagóriát), a XIX. és XX. század jellegzetes építményeiről készített maketteket (pl. Lánchíd).

Az iskolák központi műhelyében olyan dolgokat alkottak, amelyek az oktatás nélkülözhetetlen kellékei voltak (elektrovaria, csikós-féle gyalupadok a technikai oktatáshoz, zsolnai szaktanterem elkészítése).

Itt készült a Békéscsabai Belvárosi Iskolába a technikai oktatáshoz szükséges berendezés, a Pándy Kálmán Kórház Gyermekpszichiátriai Osztály bútorzata. Részt vettek a Ladics Ház felújításában.

1992-től vállalkozóként is dolgozik. A színháztól nem tudott elszakadni - a Gyulai Várszínház díszleteit készítette - és sorolhatnám.

Eleken szinte nincs olyan hely, ahol ne találkozna keze munkájával.

A Római Katolikus Egyháznál képviselő volt. Részt vett a templom világításának átszerelésében, a stációs képek felújításában kedves feleségével együtt, a szószék elkészítésében. A polgármesteri hivatal bútorai, a művelődési központ faszerkezetei is az ő keze munkáját dicsérik.

Alapító tagja a Reibel Mihály Művelődési Ház és Mozi Alapítványnak. Sok-sok eleki házban található alkotása. Közéleti ember - ha kell, máris megy -, tagja a választási bizottságnak, egyéb bizottságoknak.

Jelenleg rokkant-nyugdíjas. Családja - felesége, gyermekei és három unokája - teszik életét még szebbé.

Arra a kérdésre, hogy mit szeretne még elérni az életben, igen szerényen válaszolt. Jó, hogy akkor elment, hallgatott édesapjára. Tudniillik azt mondta akkor, ahány műhely, annyi fejlődési lehetőség. Az ember, ha teheti képezze magát. Ha még egyszer kezdené, még jobban igyekezne, még jobban igénybe venné szakmai tudását és a fantáziáját. Az elkövetkezendő időkben szeretne tovább alkotni, nem nagy dolgokat, hanem inkább aprólékos, fantáziadús alkotásokat.

Kívánjuk, sikerüljön! További egészséget, erőt, egyéni életében boldogságot kívánunk!

Lantos Mihályné

Az idei kisebbségek napi ünnepség

A mostani kisebbségek napi helyi ünnepség egy kicsit rendhagyó volt, mert a választások utáni időszakra esett, az új városvezetőség azonban jól döntött, mert minden kisebbségi

önkormányzati képviselő az eltelt négy évre emlékezve kapott egy Elek Város címerével ékesített lapot.

Az ünnepség elején Elek polgármestere, Pluhár László köszöntötte a Reibel Mihály Művelődési Házban összegyűlt vendégeket, külön kiemelve Wittmann Györgyöt, majd átadta a szót a megyét képviselő Tolnai Péternek, aki beszédében többek között arról beszélt, hogy mitől ünnep a mai nap, illetve milyen nagy értéknek tartja a többnemzetiséget Eleken.

Utána Pluhár László mindenkinek személyesen adta át az emléklapokat, majd az ünnepi műsor után Nádor Mária, a helyi Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke egy festményt adott át a most is képviselő Wittmann Györgynek az eddig végzett munkájáért.

Az emléknappal a nemzetiségek rövid műsorával ért véget, amely főleg a karácsonyról szólt. Itt kell megemlítenünk, hogy az idén először szerepelt hivatalosan is a szlovák kisebbség is, és a táncuk így is a legnagyobb tapsot kapta!

Végül a meghívottak fogadáson vehettek részt.

Rapajkó Tibor

A művelődési központ hírei

Alig fejeződtek be az elmúlt év rendezvényei, a művelődési központ máris számtalan programot kínál - tudtuk meg Árgyelán Györgytől, az intézmény igazgatójától.

A kiemelt rendezvények mellett természetesen az állandó /vagy időszakosan működő/ kiscsoportos foglalkozásoknak is helyen biztosítanak. Krónikánk minden hónapban közli az éppen aktuális, illetve mindenkor a következő hónap programjait. Lássuk most először a farsang időszakában megrendezésre kerülő, jórészt hagyományos eseményeket:

- Január 22-én, szerdán: A Magyar Kultúra Napja alkalmából kistérségi, felmenő rendszerű szavaló- és énekverseny /selejtező/ kerül megrendezésre Elek, Lökösháza és Kétegyháza általános iskolai tanulói számára. Mintegy 120 gyermek részvételére számíthatnak.

- Január 25-én, szombaton este 7 órától a Békés megyei Cigánylakosok Egyesülete által rendezendő cigány bál nyitja a farsangi, nemzetiségi batyus bál sorát.

- Február 1-jén, szombaton ugyancsak este 7 órakor kezdődik a helyi Román Kisebbségi Önkormányzat rendezésében a hagyományos, román batyus bál.

- Február 15-én, szombaton este 7 órától ismét a cigányok mulathatnak cigány bálon a művelődési központban, melyet ez alkalommal az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzat rendez.

- Február 21-én, pénteken az intézményben tartja szalagavató bálját a helyi középiskola.

- Február 22-én, szombaton este 7 órakor kezdődik a hagyományos, műsoros, batyus sváb bál. Rendezője az Eleki Német Kisebbségi Önkormányzat.

- Március 4-én, kedden rendezik meg a város utcáin a hagyományos, ún. "farsangzáró-keddi" maszkás felvonulást, melyet a művelődési központ és a helyi középiskola rendez. Este a művelődési központban maszkabál "zárja be a gombos harmonikát", illetve a farsangot.

A hagyományok, szokások szerint a hamvazó szerdát követően /az ún. nagyböjti időszakban/ egészen húsvétig nem voltak bálók, hangos multságok. Az idők és szokások

azonban változnak, s így ezekkel együtt a rendezvények sora is. Ezekről azonban majd a következő lapszámunkban értesülhetnek a tisztelt Olvasók...

T.R.K.

Száz jászol

A Magyar Kézművességért Alapítvány, a Külügyminisztérium és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma szervezésével és közreműködésével hazánkban is megjelent egy felhívás ilyen címmel a Kézművesek lapjában, mely szerint a Vatikánban megrendezendő nemzetközi betlehem kiállításra Magyarországról is lehet nevezni. Ezzel élt 2002-ben az ismert eleki faszobrász, Galina Lajos is. Mint ahogy a művésszel történő beszélgetés során kiderült, nem kis sikert aratott a "Szálláskereső" betlehemes munkájával, mert azt ki is állították a Vatikánban, illetve egy szép katalógusba is bele fog kerülni ez a remekmű, ami tényleg minden szempontból nem kis dolognak számít, hisz az idén pl. több mint 130 országból küldtek betlehemi témájú alkotásokat. Galina Lajostól azt is megtudtuk még, hogy a Szálláskereső betlehemese fűzfagyökérből készült kb. egy hét alatt. A siker azonban szerencsére még tovább folytatódott, hisz ugyanebben az időben és témában egy másik munkájával, a Madonnával a budapesti Magyar Kultúra Alapítvány Székház szervezésében meghirdetett betlehemi jászolpályázaton különdíjat kapott, és a faszobrász alkotását itt ki is állították, sőt egy szép albumba, a Betlehemi képeskönyvbe bele is került, de még a hátsó borítójára is. A megyei önkormányzattól pedig szintén különdíjat kapott. A Madonna című fafaragványa annyira szépre sikerült, hogy volt egy olyan személy, aki igen szép áron meg is vásárolta a művésztől, aki azonban csak részben örül ennek, mert így végleg meg kellett válnia egy kedves alkotásától. Gratulálunk és még további szép sikereket kívánunk az eleki faszobrásznak, és örülünk annak, hogy általa Elek hírnevét is öregbíti szerte a nagyvilágban!

Rapajkó Tibor

Német tájházak és emlékszobák

2002 decemberében egy érdekes kiadvány jelent meg Sopronban, mely 50 oldalnyi terjedelemben mutatja be a hazai németiség tájházait és emlékszobáit. A füzet hátoldalán található térkép pedig jól szemlélteti azt, hogy pl. melyek azok a németek által is lakott települések, amelyek fontosnak tartották, hogy ők is szerepeljenek a valószínűleg a maga nemében egyedülálló kulturális kalauzban. Először mondjunk el néhány gondolatot ehhez kapcsolódóan!

Összesen 43 település rövid összefoglalóját olvashatják el az érdeklődők. Az ismert történelmi okok miatt ma is a legtöbb magyarországi német a Dunántúlon él, ezért ezen a földrajzi tájegységen található a legtöbb tájház és emlékszoba is /35/. A Duna-Tisza között már csak hat van, de ez is csak úgy, ha ide vesszük a borsodi Rátkát is, a Tiszántúlon azonban ennél is lényegesen kevesebb az ilyen jellegű település, csak Gyula és Elek!

Elgondolkodtató, hogy miért csak ilyen kevesen akartak szerepelni ebben a kiadványban,

pedig valószínűleg sokkal több településen van hasonló létesítmény. A nemtörődomség mellett a tragikus történelmi események is magyarázatul szolgálhatnak a “gyér” adatokra, de valószínűleg még most is nyomaszt a múlt egy tragikus szakasza.

El kell azt is mondanunk, hogy az eleki részt e sorok írója készítette el még 2002 tavaszán a helyi kisebbségi önkormányzat akkori és mostani elnökének, Nádor Máriának a szíves kérésére. A kiadványban szereplő bemutatkozás azonban sokkal rövidebb, mint az eredeti változat, ez azonban csak a kisebbik probléma, a nagyobbik az, hogy kihagyták belőle azt a fontos ténytet, hogy Eleken van az egyetlen olyan országos német emlékhely, amely az igaztalan kollektív büntetés áldozatainak állít emléket, illetve nem tudni milyen gondolkodásmódot követve írták át az elüzetést kitelepítésnek minden estben!

Ezek a dolgok azért is érdekesek, mert pl. a kalauz előszavát a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának az elnöke, az a Heinek Ottó írta, aki többször járt Eleken is, legutóbb pont az emlékhely avatón, ahol beszédet is mondott.

A kalauzban rosszul szerepel az eleki tájház telefonszáma is, hisz az 240 504 és nem pedig 204 504! Az itteni bejelentkezés azonban nincs konkrét személyhez kötve, hisz ezen a számon csak bizonyos időszakban lehet telefonálni, amikor pl. egyesületi, önkormányzati ülés van, illetve az a helyi szokásjog, hogy a mindenkori német kisebbségi vezetőket szokták ilyen jellegű kérdésben megkeresni, tehát ezekből következik az is, hogy a nyomtatásban megjelentekkel ellentétben nem R.T. várja a tájházat megtekinteni kívánók hívásait!

A soproni Escort 96 BT nyomdailag nagyon szép munkát végzett, hisz pl. a papír nagyon jó minőségű, a színes képek szépek. Mivel a kiadó főképpen a hazai némettség által lakott településeket mutatja be magyar és német nyelven, így várható, hogy pl. ez a kalauz is meg fog jelenni németül, így lehet hogy éppen ezért több osztrák és német a magyarországi némettség miatt is el fog jutni a Tiszántúlra is, hisz pl. a Bt. mögött egy magyar utazási irodai is áll.

Azt is meg kell még említenünk, hogy a Német tájházak és emlékszobák című kiadvány anyagát a beküldött anyagok alapján gyűjtötte és szerkesztette: Krisch Magdolna.

A kulturális kalauz legfőbb értékének mi azt tartjuk, hogy jó értelemben vett reklámot csinál a magyarországi németységnek, illetve több érdekes információval szolgálhat az érdeklődőknek: pl. az itt szereplő 43 településnév közül csak kettőnek a nevét kell ugyanúgy írni magyarul, mint németül /Elek és a Pest megyei Iklad/, a Veszprém megyei Városlőd lakosságának a 70%-a még ma is németül beszél.

Mindezekről függetlenül mi mégis azt tudjuk mondani, hogy a kiadvány szellemisége /küzetés helyett kitelepítés/ miatt nem teljesen jó ómen a kiadó számára, mert a francia eredetű escorte szó nem csak fegyveres kíséretet, díszkíséretet jelent, hanem fedezetet is!

Rapajkó Tibor

Olvasás verseny a Városi Könyvtárban

“Boldogok, akik szeretnek olvasni.” /Fenelon/

A könyvek igazi jó barátok. Ők nem csapnak be, nem hagynak el bennünket, segítségükkel bővülnek ismereteink, színesedik szókincsünk. Segítenek a helyesírás jobb elsajátításában, a szabadidő hasznos eltöltésében, tehát elengedhetetlenül és feltétlenül szükségünk van rájuk. Elmondhatjuk Arthur Bonussal, hogy “A könyv az az embernek,

ami a szárny a madárnak.”

E gondolatokkal vezettem be az általános iskola alsós munkaközössége által meghirdetett olvasás versenyt, melyet január 9-én délután 2 órától rendeztünk meg a városi könyvtárban.

Kipirult arccal, izgalommal tele érkeztek meg a versenyzők és az őket felkészítő tanító nénik. 24 versenyző mérte össze az olvasási tudását ezen a napon, melyen nem akart megállni a hóesés. A 2.,-3.,- és a 4. osztályosok külön évfolyamonként szerepeltek, illetve versenyeztek. Először a szabadon választott művet hallottunk tőlük, majd ezután került sor a könyvtárosok által kiválasztott kötelező szöveg elolvasására. Ez volt a döntő a pontozásnál, hiszen ezt a szöveget csak a helyszínen olvashatták el a versenyzők a rövid felkészülési időben. Így sem volt könnyű dolga a zsűrinek, melynek tagjai voltak: Lénárt Istvánné, Turla Mihályné és Nádor Mária. Sok jó képességű tanuló közül kellett kiválasztanunk a legjobbakat. Azért összedugtuk a fejünket és az eredmény a következő lett (zárójelben a felkészítő nevelők):

2. évfolyam: I. Dávid Csenge 2. c. (Morár Péterné), II. Halasi Fanni 2. c. (Morár Péterné) III. Kárnyánczky Edina 2. a. (Gémes Istvánné).

3. évfolyam: I. Keller Zsolt 3. c. (Brandt Antalné), II. Nán Éva 3. a. (Kovács Gerőné), III. Hoffmann Zsolt 3. a. (Kovács Gerőné).

4. évfolyam: I. Balogh Richárd István 4. a. (dr. Sántáné Benedek Judit), II. Vári Csilla 4. b. (dr. Sántáné Benedek Judit), III. Kecskés Róbert 4. c. (Zsidó Ferencné).

Az eredményhirdetéskor a győztesek egy-egy névre szóló oklevelet kaptak nagyon szép jutalomkönyvek kíséretében. Átadtuk részükre a könyvtár ajándékát is: egy-egy papírból készült kosárkát szaloncukorral, és egy-egy 2003-as kifesthető naptárt. Külön köszönetünket fejezzük ki az oktatási és kulturális bizottságnak, mert 10.000 Ft-al támogatták a rendezvényt. Köszönet Turóczy Andráséknak a szünetben elfogyasztásra kerülő üdítőkért. Minden résztvevő nyert, hiszen otthon többször is leült a könyv mellé és olvasott. Ma már ez nagy dolog, amikor a televízió, a videózás, és a számítógépek “betörése” mind-mind elveszik az időt az olvasás gyönyörűségétől. Ezért külön öröm a számomra az, hogy ezek a gyerekek - remélem, hogy nem csak a verseny kedvéért -, inkább a könyvet választották más elfoglaltság helyett. Megköszönöm még Dr. Sántáné Benedek Juditnak a lelkes, mindenre kiterjedő, precíz szervezőmunkáját és a velünk való maximális együttműködését.

A győztesek közreműködésével tv-felvétel lesz január 15-én a könyvtárban, így Elek város nézői is láthatják, hallhatják a legjobbakat.

Nádor Mária

A stressz és az egészségünk

Ma már csak néhány embert kell meggyőzni arról, hogy a stressz aláássa az egészséget. A problémát általában így fogalmazzuk meg: “Igen, tudom, a stressz megbetegít, de mit is tehetnék ellene?”.

Mielőtt válaszolnánk e kérdésre, tisztázzuk a stressz fogalmát! Legtöbbször úgy fogalmazzuk meg, amivel szembesülnünk kell - a problémák és a nehézségek az életben. Ez a felfogás a körülöttünk zajló élet áldozatává tehet bennünket. A stressz tudománya ezzel szemben azt vallja, hogy nem az a fontos, hogy mi történik velem, hanem az,

ahogyan reagálok a történetekre. Ahhoz, hogy megérthessük a legalapvetőbb folyamatokat a stresszről, különbséget kell tennünk a stresszor (az, ami a stresszt okozza) és a stressz között. A stresszkiváltó tényezők azok a külső hatások, problémák és nehézségek, amelyek az életben érhetnek bennünket. A stressz pedig az egyén válasza bizonyos külső hatásokra. Stresszor, azaz stressz kiváltó tényező lehet sok minden: fizikai, kémiai, vagy lelki hatások (pl. hideg vagy hőség, szennyezett levegő, anyagi gondok, családi problémák). Népszerű, ám téves nézet, hogy minden stresszkiváltó tényező rossz. Egészen hétköznapi, örömteljes események, pl. a különben egészséges és kellemes családi kapcsolatok is lehetnek jelentős stresszt kiváltó tényezők.

Ha stresszhatás alatt vagyunk, emelkedik a vérnyomásunk, pulzusszámunk, a májból glükóz szabadul fel (felmegy a cukrunk), és még néhány változás következik be szervezetünkbe. Ezek eredményeként nagyobb fizikai vagy szellemi erőfeszítésre leszünk képesek. (Ez hasznos lehet, ha például futnunk kell valamilyen veszélyforrás elől, ami a stresszt okozza.) Azonban ha a stresszhatás elhúzódik, vagy ha a szervezetünk legyengült állapotban van, ezek a hatások kimerültséget, kedvtelenséget, sőt betegségeket is okozhatnak. A stressz eredményeként súlyos betegségek is kialakulhatnak: szív- és érrendszeri betegségeknek, sőt egyes rákbetegségeknek is az egyik fő kiváltó tényezője a stressz.

Mit is tehetünk? Egyrészt próbálhatjuk elkerülni a stresszhatásokat. Véleményem szerint ezen a földön ez teljes mértékben nem megvalósítható, még egy lakatlan szigeten is akadhat valami, amin lehet bosszankodni. Másrészt azért ezen a nyomon is elindulhatunk: kerüljük az olyan dolgokat, amik nem szükségesek a hasznos élethez, de komoly stresszhatást okoznak. Ilyenre lehet példa egy krimi, vagy horrorfilm (és sok más tv vagy video műsor) megtekintése. Ezek ugyan egyesek szerint szórakoztatóak, de nyilván nem sorolhatók nyugtató, építő és felemelő időtöltések közé. Megfontolandó lehet továbbá a versenysportokban való részvétel, vagy még inkább azok megtekintése helyett valami kellemes, nem versenysport jellegű szabadidős vagy sport tevékenység: tempós séta, kocogás, úszás, biciklizés, jó kedvvel végzett kerti munka stb.

Tulajdonképpen ezekkel a tanácsokkal át is tértünk a másik lehetőségünkre. A stresszhatásokat nem kerülhetjük ki az életben, de szervezetünk védekezőképességét fokozhatjuk egészséges életmóddal. A testmozgás különösen jól enyhíti vagy előzi meg a stresszhatások által okozott feszültségeket, de az életmódunk több területére kell odafigyelnünk, pl. pihenés, egészséges táplálkozás. Igazán sikerre akkor számíthatunk a stresszel vívott küzdelemünkben, ha nem próbálunk elmenekülni problémáink elől, hanem szembenézve velük, igyekszünk azokat a leghelyesebb módon megoldani, kezelni - vagy ha ez nem lehetséges, akkor alkalmazkodni. Hosszasan lehetne írunk még a lelki egészség kérdéséről. Most röviden csak annyit, hogy sokaknak okoz súlyos stresszhatást nem létező probléma. Ha valaki aggodalmaskodik, akkor annak egy meg nem történt esemény (azaz valami, ami nem létezik), okoz súlyos gondot. Ezzel kapcsolatban álljon itt a Biblia sok stresszkezeléssel kapcsolatos tanácsa közül egy: "Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja." (Máté 6:34). Gondoljuk át, tervezzük és szervezzük meg életünket, mindennapi dolgainkat - ezzel sok stresszt mellőzhetünk és elkerülhetünk -, de lássuk be: mindent megoldani biztosan nem tudunk. Ha a magunk részét megtettük, és a jövő mégis valami nehézséget hoz számunkra, ráérünk azzal majd akkor foglalkozni, ha a

baj tényleg be is következett.

Varga Jánosné

Néptáncos volt

Kopács Péter meghalt - vágott mellbe kegyetlenül a hír! Uramisten! - mindössze 47 éves volt, döbbenek meg. Nem csak a fiatalsága miatt, hiszen sokan ebben az életkorban tanulják második, esetleg harmadik szakmájukat /mert élni akarnak, több oldalúan képzik magukat/, vagy szerzik másod- ill. harmaddiplomájukat, hanem azért is, mert az eleki románság néptánc-hagyományainak egyik kiváló ismerője és művelője is volt évtizedekig.

1955. május 15-én született ún. vegyes házasságból. Ősei magyarok, illetve románok voltak. Általános iskoláit Eleken végezte, majd kitanulta a pék /sütőipari szakmunkás - mondjuk ma divatosabb szóhasználattal/ szakmát. 1984. legszebb hónapjában - májusban - vette feleségül Gyenes Erzsébetet, aki a halálig szerető, hű társa maradt. Két gyermekük született. Peti 1984-ben, Zsolti 1990-ben /Peti ma már ugyancsak nagyszerű néptáncos, erőssége természetesen a román tánc, de egyebekben is megállja a helyét./

Kopács Péter a táncot igazán - kortársaival együtt - a hajdani művelődési ház nemzetiségi csoportjában ismerte és szerette meg, a '60-as évek végén, s a '70-es évek elején lett igazán művelője.

Számtalan sikeres szereplésnek volt részese, ám miután az akkori működési forma átalakult, az azt követőbe már nem kapcsolódott be. Életében akkor a legfontosabb volt a családalapítás, a család számára a lakás megteremtése, a kenyérre való megkeresése. Szívós és kitartó volt. Kiváló humorral és emberi kedvességgel, nyitottsággal megáldott embert ismertünk benne. Szálfa egyenes, büszke táncartása követendő példaként szolgálhat ma is a néptáncot művelők számára. Táncos társai is tisztelték, szerették.

Ha van túlvilág, akkor tudd ott is, kedves Péter, hogy nagyon sok embernek hiányzol /legelsősorban a családotnak/, sokan szerettek és megőriznek szívük szeretetében, emlékezetükben.

Kívánjuk, hogy nyugodj békében!

T.R.K.

Szempár a szeretet oltárán

Őszi nap volt, a Nap áldásosan ontotta sugarát és melegét. Az idős ember kisszékén üldögélt a ház előtt. Abban az időben még divat volt kiülni egy idős embernek a ház elé. Emberségben éltek, emberséges környezetben. Az idős emberen a szebbik otthoni ruha volt, itt-ott foltozott, de tiszta. A fején kalap. A kalap alatt házi gyártmányú cigaretta füstölgött. Az idős ember szemmel láthatólag élvezte a Nap melegét. Arcát, melybe barázdák vésődtek, szinte átszellemültté, jószágossá tették, a megnyugvás szelídsége lengte be. Aki látta, meghatódott, szentségtörés lett volna megzavarni ezt a nyugalmat. A szemmel követhetetlen mozdulataiba fogalmazódott: számára a jövő, pláne a távolabbi jövő, már semmit sem jelent, de nem is foglalkoztatja, egy picinykét talán még a jelen, igazából viszont a bőséges kosarával a múlt. A múlt, amelynek tárháza éltette, pillanatokra megmosolyogtatta. Ezek a lélek rezdülései voltak. Fiatalként láttam és

maradt meg bennem ez az egy életem át hordott, pátyolgatott kép, amiért hálás vagyok a sorsnak. Akkor ott megérintett valami különös érzés, amit akkor nem tudtam megfogalmazni, ma már tudom: az életből való eltávozás, elmúlás fájdalmas, furcsa, kesernyés érzése. Ez utóbbi nem szorul magyarázatra. Az előbbi is csak néhány gondolat erejéig. Az idős ember mélybarázdás arcán az élet kínjait, megpróbáltatásait véltem felfedezni. Nem értettem, de nagyon is éreztem. Nagyon sok dolgot ma sem értek, de már megéreztem, megérezem az élet viszontagságait.

A közelmúltban is átéltem egy hasonlót, költözködtünk, nem önszántunkból, csak kellett. A költözködés kizárólagosan kellemetlenségeket rejtett magában. Sok-sok kellemetlenséget. A hurcolkodással járó tortúrákon túl az ember lelkét az emlékek szétzilálása, szétroncsolása is fájdtja, egyszerűen nem tudja felfogni a történeteket. Aki nem élt hasonló megpróbáltatást, az nem tudja azonosítani az elmondottakat, aki pedig igen, az pontosan tudja az értékelés tárgyát. A két kutyánk elszállítása külön gyötrelmes éjszakákat jelentett, különösen az idősebbik miatt aggódtam. Korábról tudom, hogy a kutya csak nagy nehezen, vagy pedig egyáltalán nem szokja meg az új környezetet. Hiába, ragaszkodó, ezzel minden becsületes, jó gazda tisztában van. Mindeközben a naptár lapjai kérlelhetetlenül hullottak a szemétkosárba, a végleges elköltözködés időpontja mind közelebb került, a gyötrelméé úgyszintén. Aztán csak érkezett az a nap is. Kutyám nyakára láncot tettem, holott előtte nem látott még ilyen kínzó eszközt. És kiléptünk az utcára. Abban a pillanatban nyugtalanság lett rajta úrrá, egyszerűen nem tudta magát türtőztetni, még a kedves szavak sem használtak. Ekkor ölbe kaptam és úgy vittem új lakhelyünk felé. Amikor megérkeztünk, kutyám gyorsan végigszaglásztta az udvart, az új közeget. Idegesen odajött hozzám, majd újabb ismerkedési kört futott az udvarban. Ez így ment jó fél órán keresztül. Aztán megtelepedett a lábamnál, rám nézett, és szemében kérdések fogalmazódtak meg, melyekre nem tudtam megnyugtató választ adni. Az elkövetkező napokban újabbnál újabb nyugtalansági hullámok kerítették hatalmába. Csak akkor tudott valamelyest megnyugodni, amikor kisszékemre ülve mellé telepedtem. Akkor elaludt, és alvás közben az egész testében bele-beleremegett. Egyébként állandó zaklatottságban vibrált, képtelen volt megemészteni az új helyzetet. Fájó és kínzó volt számomra, hogy nem tudtam ezen az áldatlan állapotban változtatni. Ekkor megértettem, megbizonyosodtam arról, hogy a kutyának lelke, kifinomult érzélemlétele van. Igyekeztem a legjobb falatokat biztosítani a számára, de igazi gyógyírt ez sem jelentett. Tanácstalanul szomorú voltam, miképpen kutyám is. És ezekben a gyötrelmes napokban is ragaszkodott hozzám, életében az egyetlen biztos pont voltam, feltétel nélkül szeretett, én magam is megpróbáltam elviselhetőbbé tenni ezt a vergődést. Aztán nem bírta tovább a megpróbáltatásokat és egy nap elment. Megsírattam.

A már korábban kialakult folyamat megacélosodott bennem: az állatok szeretetében maradéktalanul meg lehet bízni, az emberekében semmiképpen.

B.N.

Pezsgett az élet a sportpályákon

Nagy Endrétől, az eleki Radványi György Középiskola és Szakképző Intézet testnevelő tanárától arról értesültünk, hogy az intézmény tanulói számos sportversenyen kamatoztatták képességeiket a közelmúltban. Most ezekről számolunk be.

Hajdúböszörményben négy mezőgazdasági középiskola tanulói a "Barátság" elnevezésű megmozduláson mérték össze felkészültségüket. Előjáróban elmondható, hogy a tetthelyig ködös, hűvös időben tették meg az utat az eleki különítmény tagjai. Ennek ellenére kitűnő teljesítményt nyújtottak, a részeredmények összesítése alapján az elekiek mindössze öt ponttal lemaradva az előkelő második helyen végeztek. A lányok 87 ponttal elsők, a fiúk 89 ponttal a másodikok lettek. Személyekre, váltókra lebontva ezen eredményeket érték el az eleki középiskola tanulói:

Lányok: 100 méteres síkfutás: 1. Nagy Nikoletta, 3. Gubai Andrea. 400 m.: 2. Bíró Zsanett. 4x100m. váltó: 1. Elek. Távolugrás: 1. Nagy Nikoletta, 4. Oszlács Katalin. Súlylökés: 1. Gémes Anikó, 2. Oszlács Katalin. Kézilabda: 1. Elek.

Fiúk: 100 m.: 1. Cseke László, 7. Szemők László. 400 m.: 2. Cseke László, 6. Urbán Zoltán. 1500 m.: 1. Lakatos Zsolt, 5. Kissantal Gergely. 4x100 m. váltó: 3. Elek. 4x400 m. váltó: 1. Elek. Távolugrás: 1. Popucza Attila. Súlylökés: 3. Drágos Mihály, 7. Szemők László. Kispályás labdarúgás: 4. Elek. Kézilabda: 2. Elek.

A fiúk Gyulán a Diákolimpia keretében teremlabdarúgó-bajnokságban küzdöttek a minél jobb helyezéért. A csapat találkozóit nem kísérte különösebb szerencse, számtalan kapufát jegyeztek, és szoros mérkőzéseken maradtak alul, végül is az ötödik helyet sikerült elcsípnüik. Az együttes tagjai voltak: Popucza Attila, Rostás Krisztián, Czinczár László, Szabó Zsolt, Bíró János, Kimpfián István, Balogh László, Urbán Zoltán, Pintér Ferenc. Az említettek mellett Kétegyházi hagyományos jelleggel megtartott Karácsonyi Kupán még Dorogi Attila, Kecskeméti János, valamint Drágos Mihály csatlakozott a többiekhez. Ezen a seregszemlén a gyulaihoz viszonyítva egy hellyel előrébb rukkolt a csapat, vagyis a negyedik lett.

Még ebben a szervezésben - kétegyházi Karácsony Kupa - a leányok kézilabdában voltak érdekelve. Az ő helyezésük teljesen megegyezik a fiúkéval, ugyancsak negyedik helyezést értek el. A csapatot alkották: Nagy Nikoletta, Gémes Anikó, Oszlács Katalin, Duzs Barbara, Nagy Orsika Magdolna, Bondár Tünde, Szolnoki Anikó, Joós Erika és Halász Tímea. Ez a csapat a Gyomaendrődön megrendezett Diákolimpián az előkelő harmadik helyen végzett.

A labdajátékok - kispályás labdarúgás, női kézilabda - művelői számára egyébként nincs holt idény, lévén, hogy már februárban a "Farsang Kupa" keretében vívnak sorsdöntő küzdelmeket a ellenfelekkel.

B.N.

Örömmel végzett gyakorlatok

Mindig is felnéztem azokra a sportkedvelőkre, akik valamelyik küzdősportban találják meg azt a varázst, amelyet mások mondjuk az egyes labdajátékokban. Kevésbé beavatottként is elképzelhetjük, hogy az ütések elviseléséhez jó adag tűrőképességre, önfegyelemre is szüksége van a szakág művelőjének, sőt megkockáztatjuk: a küzdősport egyfajta életstílusként épül be az ember életébe. Ezt a megbecsülést részemről egy ilyen tematikájú írás elkészítése nyomatékosíthatja, ebbéli feltérképezésem először Nedreu Dánielhez vezetett. Amikor elmondtam elképzelésemet, ő végtelen szerénységgel

Nisteriuc Györgyhöz irányított mondván, ha valaki, akkor György mindenképpen megérdemelne egy méltatást, hiszen nálánál évekkal bőségebb tapasztalattal rendelkezik. Természetesen megfogadtam Dániel tanácsát és felkerestem Nisteriuc Györgyöt. Ha lehet tökéletes időzítésről beszélni, akkor a vele való első találkozást mindenképpen ekképpen értékelhetjük. Azokban a napokban az edzőhelyiség berendezésének utolsó fázisánál tartott. Akkor azt tanácsolta, hogy várjunk a cikk elkészítésével még egy hetet, mert akkor már konkrétumokról is be tud számolni egy szakosztály elindításának lépéseiről, történéseitől. Meghallgattam tanácsát.

Amikor legközelebb leültünk beszélgetni, már összeállt a kép. Az elmondottak alapján egyebek között a következőket jegyezhetjük: a mögöttünk hagyott esztendő - 2002 - novemberétől a Gyulai Shidokan Karate és Thai Box Klub fiókegyütteseként Eleken is Thai Box Klub működik. A sportág átlagosan 15 versenyzőnek - a többség 18 évnél idősebb - ad folyamatos edzéslehetőséget. A foglalkozásokat heti három alkalommal - hétfő, szerda, péntek - tartják, egyenként kettő, kettő és fél órás időtartammal. De mi is valójában a Thai Box, a kérdésre rövid, kivonatos ismertetéssel szeretnénk utalni. A Thaiföldön meghonosodott thaj-bokszt eredete a bizonytalan múltba tekint vissza. Már Na Reshen király (1580-1605) idejében a katonai kiképzés részévé vált a bokszt, maga a király is szakértője volt. A sportág a legnagyobb népszerűségét Pra Chao Sua "tigris-király" (1703-1709) idején érte el, szinte minden faluban fogadásokkal egybekötött versenyeket rendeztek. Sőt 1921-ig az iskolákban is oktatták, de a sok sérülés miatt a kormány betiltotta ezeket a foglalkozásokat. Aztán 1930-ban az egész küzdési rendszert megreformálták és lényegében ekkor nyerte el a mai formáját. A hajdani muay thai veszedelmes és valódi küzdelem volt, súlycsoport pedig egyszerűen nem létezett, a küzdelmeket nem osztották fel menetekre, addig tartottak, amíg a küzdőfelek egyáltalán folytatni tudták. Mint már korábban utaltunk rá, 1930-ban a nyugati ökölvívás hatására megreformálták a muay thajt. Egyrészt kötelezővé tették az ökölvívó védőkesztyű használatát, másrészt pedig határoztak a versenyzők súlycsoportos felosztásáról, illetve bevezették a négymenetes rendszert. Emellett számos technika - például fejelés, harapás, birkózás, stb.. - tiltott lett.

Ezen kitérő után térjünk vissza az eleki klub méltatására. A versenyzők majd a már említett gyulai egyesület színeiben lépnek fel az egyes megmérettetések, versenyek alkalmával. A kölcsönösség alapvető oka egyébként az, hogy az eleki versenyzők között egyelőre nincs olyan, aki szakirányú edzői képesítéssel rendelkezne. Ezért a már említett eleki gyakorlások mellett egyesek - keddenként - látogatják a gyulai foglalkozásokat is. Ott a már begyakorlott ütés- és rúgáskombinációkat tudják kamatoztatni a versenyzők, nem beszélve a páros gyakorlatok pozitív hatásáról, amely már a küzdelmek valóságos világát jelenti. A gyulai foglalkozásokat egyébként Haskó István edző vezeti, aki már több európai-, illetve világversenyen kamatoztatta tudását, tehát valóban van kitől tanulni. Most, hogy körvonalazódott az eleki klub életre kelése, illik a létrehozójáról is egy-két szót szólnunk. Nisteriuc György az általános iskola első osztályosaként, mintegy a betűvetés mellett sajátította el a cselgáncs alapelemeit. Az oktatás megfelelő szigorral párosult, hiszen György edzője, tanítómestere maga az édesapja volt, és tudvalévő, hogy a szülő sokkal szigorúbb gyermekével, mint másokkal szemben. Alsó tagozatosként főleg az egyes elemek, gyakorlatok tökéletesítésére fektetődött a legnagyobb hangsúly. Ezt követően indult el a különböző versenyeken. Hamar megbarátkozott a versenyek

atmoszférájával, ennek függvényében nagyon gyorsan kifejezésre jutott a tehetsége, rátermettsége. Az öt éves versenyzési időszak során - megyei és országos rangú versenyek - számos díjban, elismerésben részesült. Nehéz volna pontos mérleget vonni, de ezen eredményeket jegyezhetjük: négy aranyérem, hat ezüstérem és három bronzérem. Egyébként több mint húsz viadalon képviselte a békéscsabai Honvéd Szalvai Mihály SE színeit. A versenyzési periódust a katonaság szakította meg, illetve ténylegesen is lezárult ez az eseménysorozat, lévén, hogy időközben feloszlott az egyesület. Ezt követően apa és fia Kétegyháza tartottak cselgáncs foglalkozásokat. Két éven keresztül az ifjúság körében népszerűsítették a sportágat, tegyük azonnal hozzá, hogy nem is akárhogyan, hiszen több mint húszan hódoltak a cselgáncsnak. Gátat, mint annyi esetben, az anyagiak hiánya szabott, nem volt támogatója a szakosztálynak.

Két éves "csendes időszak" után György a gyulai Karate Klub edzéseit látogatta szorgalmasan. Három hónapos alapozás után kezdett el a Tahi Box alapjaival foglalkozni. Befejezésükén elmondható még, hogy az eleki kezdeményezésnek, amelynek pillanatnyi támogatója maga György, természetesen az az alapcélkitűzése, hogy a lehetőségekhez és a megszerzett tudás függvényében mihamarabb versenyezzenek a sportág kedvelői. Addig is teljes örömmel, lelkesedéssel végzik az egyébként nem is oly könnyű gyakorlatokat.

B.N.

Az Általános Iskola ifjú költője

Az Általános Iskolában a tanárnő, Dézsiné Németh Ilona szorgalmi feladatot adott a gyerekeknek. Versben üdvözljék az összegyűlt nép nevében a hős bajnokot, Toldi Miklóst. Ha tudod - volt a feladat -, a Toldi versmértéke szerint (ütemhangsúlyos, páros rímű felező tizenkettes). Az itt közreadott költemény a legjobban sikerült, szerzője Szabó Katalin Zsófia 6. a. osztályos tanuló.

A nép köszönti a hőst

1.

Éljen a hősünk, ki megvédte a népet
mindenki derít rá egy szép vidám képet.
A sok ember mind örül, meg vannak mentve,
megjött most már a népnek az életkedve.
Éljenez most mindenki, fiatal, öreg,
tisztelve áll mindenki, mint a cövek.

2.

Most leveszi Miklós a harci sisakját,
s csak most örülnek az ember igazán.
Örül a király is most, hogyne örülne,
s úgy ordít a nép, mintha ágyú dörögne.
Miklós is nevet, és integet vidáman, úgy
akárki fia most mást nem is kívánnak.

3.

Toldi Györgyöt sárga irigység önti el,
a tesót a fukarság csaknem öli meg.

Hozzá fog most ő a hajához és tépi,
látja ezt a király és gondolni vélt,
Toldi György a jó hírnevét nagyon félt.

De ez a história már nagyon régi.

4.

Ki foglalkozik most ezzel a dologgal?
Toldit ünneplik, ki a csehet elporolta.
Éljenzés hallatszik most a sziget felől,
nemhiába, Toldi Miklós csupa erő.
Ő a nyerő, mától ismeri az ország,
megismerték nagy erejét éppen korán.

5.

Miklós anyja jön, és a fia felé fut,
a hős vitéz is az anyja felé lőt-fut.
Mindkettőjük szemében örömkönnny csillog,
nincs olyan ember ki a szívükből kilop.
Boldogok és örülnek a győzelemnek,
Miklós és az anyja, mint akik összenőttek.

6.

Ünnepli a nép a jó, híres megmentőt,
Toldi György meg teszi a jó kedveskedőt.
A király nagyon igazságos volt velük,
a rossz volt a vesztés, a jó volt a nyerő.
Miklós az édesanyjával lakott ezután,
Toldi György lett az akit a nép megutált.

Közreadja: Lantos Mihályné

Folytatódtak a küzdelmek

Előző, decemberi lapszámunkban arról számoltunk be az olvasóknak, hogy megkezdődtek a teremlabdarúgó-bajnokság küzdelmei, sőt, nem csak a nyitányon vannak túl a csapatok, de az első két fordulót is abszolválták az érintettek. Időközben természetesen tovább folytatódott a pontvadászat. Ami egyértelműen nyomatékosítható: kikristályosodtak az erőviszonyok, már most megmondható, hogy mely együttesek döntik el egymás között a táblázat felső házának sorrendjét, illetve mely csapatok azok, amelyek csupán kedvtelésből viaskodnak vasárnapról vasárnapra a sportcsarnok parkettáján. Természetesen mindez nem befolyásolja az alapvető tény: a sportágkedvelők jól szórakoznak. Az egyes találkozóknak színvonalára nem lehet panasz, minden egyes labdáért derekasan megküzdenek a játékosok. E rövid előszó után nézzük a legújabb történések összefoglalóját.

III. forduló: Tölgyfa Söröző-Fc Border Guard 5-1, góllövők: Bálint (2), Popucza Gy., Popucza M., Sarkadi, illetve Domsik. Amatőrök-Lakhandy 3-6, góllövők: Buksa (3), ill. Bíró, Papp (2), Ancsin, Szabó és egy öngól. Sörsasok-Thúróczy Diszkont 8-7, góllövők: Tóth (2), Dávid, Belicza (3), Csúz, Labos, ill. Dobray Zs. (2), Dobray A., Elekes (2), Gyulai (2),. Másnaposak-Bigi Boy 3-6, góllövők: Gémes, Bloch (2), ill. Rádai, Rostás R.

(2), Popucza (2), Kimpián. Cselesek-Fc Malom 1-12, góllövők: Botás, ill. Thúröczy, Kapocsán (5), Donnert (2), Márk (2), Lénárt (2). DSE-Lökösháza 2-3, góllövők: dr. Nagy (2), ill. Farkas, Kovács, Stír.

IV. forduló: Amatőrök-Bigi Boy 2-5, góllövők: Wengertner (2), ill. Popucza (2), Rádai, Rostás, Botás. Tölgyfa Söröző-Thúröczy Diszkont 3-5, góllövők: Gál (2), Bálint, ill. Dobray, Lázok (2), Elekes, Sirt. Sörsasok-Fc Malom 4-4, góllövők: Dávid, Tóth (3), ill. Lénárt (2), Thúröczy (2). Másnaposak-Lökösháza 6-8, góllövők: Sipos (2), Farkas (2), Nádor, Gémes, ill. Lévai, Stír, ifj. Bauer, Borsi I. (2), Borsi A., Gugh (2). Cselesek-DSE 2-7, góllövők: Botás, Szabó, ill. Pál (2), Veder (3), Kovács, Laczkó. Ez+Az-Lakhandy 5-6, góllövők: Mészáros (3), Ruskó, Focht, ill. Petruzsán (4), Ferenczi, Papp.

V. forduló: Lökösháza-Sörsasok 2-5, góllövők: Borsi, Zsóri, ill. Dávid, Uhrin (2), Labos, Belicza. Bigi Boy-Tölgyfa Söröző 1-6, góllövők: Popucza, ill. Popucza M. (2), Resetár, Gál, Bálint, Sarkadi. Thúröczy Diszkont-Ez+Az 6-1, góllövők: Dobray A. (2), Lakatos, Lázok (2), Dobray Zs., ill. Mészáros. Lakhandy-Fc Border Guard 5-5, góllövők: Ferenczi (3), Papp, Szabó, ill. Baráth, Stír, László (2), Domsik. Fc Malom-Amatőrök 10-3, góllövők: Thúröczy (3), Kapocsán (4), Lénárt (2), Kecskeméti, ill. Braun, Mócz, Wengertner. DSE-Másnaposak 2-3, góllövők: dr. Nagy, Kanicsár, ill. Fazekas, Bloch (2).

VI. forduló: Cselesek-Thúröczy Diszkont 2-5, góllövők: Baráth, Faur, ill. Elekes, Gyulai (2), Hotya, Lakatos. Másnaposak-Lakhandy 7-6, góllövők: Bloch (4), Fazekas (2), Nádor, ill. Papp (2), Ferenczi (2), Boros (2). Sörsasok-Fc Border Guard 7-0, góllövők: Labos (4), Csúz (3). Amatőrök-Ez+Az 3-11, góllövők: Kovács, Mihók, Bajkán, ill. Germán (2), Merana, Mészáros (6), Somogyi, Pugymer. DSE-Bigi Boy 3-6, góllövők: Laczkó, Fodor, Dávid, ill. Rostás (2), Rádai, Popucza (2), Kozma. Lökösháza-FC Malom 1-3, góllövők: Gugh, ill. Tereszán, Kapocsán (2).

VII. forduló: Cselesek-Sörsasok 0-11, góllövők: Belicza (2), Tóth, Séllei (3), Csúz, Labos (3), Szücs. Lökösháza-Tölgyfa Söröző 3-13, góllövők: Farkas, Zsóri (2), ill. Gál (5), Bálint (3), Popucza Gy., Resetár (2), Gyebrovszki, Sarkadi. Bigi Boy-Fc Border Guard 0-2, góllövők: Baráth (2). Fc Malom-Ez+Az 10-2, góllövők: Mócz, Donnert, Kapocsán (2), Lénárt (3), Thúröczy (2), Tereszán, ill. Focht, Mészáros. DSE-Amatőrök 3-2, góllövők: Laczkó, Pál, dr. Nagy, ill. Braun (2). Thúröczy Diszkont-Lakhandy 2-5, góllövők: Lázok, Elekes, ill. Papp, Kriste, Ferenczi (2), Petruzsán.

A táblázat állása 7 fordulót követően a következő:

1.Sörsasok	7	6	1	0	51-17	19	+34		
2.Tölgyfa	S.	6	5	0	1	46-20	15	+26	
3.Thúröczy	D.	7	5	0	2	43-24	15	+19	
4.Fc	Malom	7	4	1	2	54-28	13	+26	
5.Bigi	Boy	7	4	0	3	28-26	12	+2	
6.Lakhandy	6	3	1	2	31-31	10	0		
7.DSE	7	3	0	4	23-25	9	-2		
8.Lökösháza	6	3	0	3	28-34	9	-6		
9.Másnaposak	6	3	0	3	24-31	9	-7		
10.Fc	Border	G.	6	2	1	3	15-29	7	-14
11.Ez+Az	6	2	0	4	29-39	6	-10		
12.Cselesek	6	0	0	6	11-41	0	-30		
13.Amatőrök	7	0	0	7	17-49	0	-32		

A legeredményesebb játékosok: 16 gólos Kapocsán Attila (Fc Malom), 13 gólos Labos Pál (Sörsasok), 11 gólosok: Popucza Attila (Bigi Boy), Mészáros György (Ez+Az), Gál Attila (Tölgyfa Söröző), Bálint György (Tölgyfa Söröző), Lénárt Zsolt (Fc Malom).

B.N.